

Remembrança

per Josep Planells Bonet

Vicent Ribas "Trull"

A Joan Marí Cardona

Levavi oculos meos in montes... (Salm 120)

De ben jove t'afeccionares
a creuar els camins de l'illa.
Era passejada, vagareig,
exploració, troballa, passió.
El teu esguard quedà embadalit
en contemplar des del cim,
ara la fondària del torrent
a les serres de Morna,
ara l'esplendidesa de la vall
a les muntanyes d'Albarca i Corona.
Un dia t'arrimares als cingles,
quina bategada et féu el cor
en veure allà baix el retruc de la costa
d'una mar inquieta, revolta, enfurismada.
Al davant tenies la immensitat blava, deserta,
que sap de tants de rumbos
com al llarg de la història s'esdevenen.
T'agradava escutar l'infinit,
veig no veig, a l'horitzó, la silueta d'un vaixell.
Tots els indrets portaven un cop d'emoció.

Dia rere dia t'apressares a llegir
els documents vells
i no tardà la descoberta
de les fites, "in situ", que separaven els "quartons",
llegat dels conqueridors.
Quin goig, llavors, al retorn de la fatigosa caminada.

La teva vida ha set un passa a passa
per tot cantó pitiús.
Eivissa i Formentera
foren la palestra dels teus enraonaments,
on alternaves, ací i allà, amb un i l'altre,
per encertir-te bé de la nostra història.

Te n'has anat,
però l'amor que t'impulsava,
l'entusiasme, la il·lusió,
no s'han esvaït,
queden fixos com relíquies del teu pas.
Ara t'has fet teu "un cel nou i una terra nova",
et detens, perquè t'extasia
una bellesa infinita, per sempre.